

ANOMALIE DANS LA MATRICE

[Intro] La matrice a buggé,
Les lignes de code clignotent.
Quelque chose ne tourne plus rond,
Et c'est peut-être moi, peut-être toi.

[Couplet 1] Je danse avec les chaînes invisibles,
Vois la clé de ma liberté,
Les murs se resserrent, je suis fragile,
Mais dans ce labyrinthe, je veux m'envoler.
Les étoiles murmurent des secrets,
Éclaire-moi le chemin, la voie.

[Refrain 1] Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Dans ce monde de malice
Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Où tout semble en crise

[Bridge] Tu es mon univers, ma galaxie
Mon temps, mon espace, mon alchimie.
Et quand je regarde ma joie,
C'est toi que je vois.

[Refrain 2] C'est la pilule rouge, c'est la pilule bleue,
Mais je reste coincé dans ce miroir noir.
Anomalie dans la matrice,
Je veux voir clair à travers le brouillard

[Couplet 2] Tous les événements sont aléatoires,
Sauf ici, où tout sent le glitch.
Biologie inversée, géométrie sacrée,
Tout se dissout, même la vérité.

[Breakdown] Il est illogique que je sois ici. Alors t'inquiète pas pour les calories.
Rien n'est réel, tout est codé. Et pourtant... je ressens.

[Refrain 3] Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Je suis l'erreur qui résiste
Anomalie dans la matrice
Je vois la faille, je brise la piste

[Outro] Je suis le bug, l'exception,
Le glitch du système, la déconnexion.
Éclaire-moi le chemin, la voie,
Pour sortir de l'ombre... de la matrice.

ANOMALY IN THE MATRIX

[Intro] The matrix glitched,
Lines of code shimmer, then fade.
Something's broken,
And maybe it's me... maybe it's you.

[Verse 1] I dance with invisible chains,
I see the key to my freedom.
The walls close in, I feel so fragile,
But in this maze, I long to fly.
The stars whisper their secrets,
Light the path, light me the way...

[Chorus 1] Anomaly in the matrix, in the matrix,
In this world full of malice.
Anomaly in the matrix, in the matrix,
Where everything feels like a crisis.

[Bridge] You are my universe, my galaxy,
My time, my space, my alchemy.
And when I look inside of me,
It's only you that I can see.

[Chorus 2] It's the red pill, it's the blue pill,
But I'm stuck in this black mirror still.
Anomaly in the matrix,
I want to see through the mist, the tricks.

[Verse 2] Everything's random, chaotic events, except here,
where it all reeks of glitches.
Inverted biology, sacred geometry,
Even the truth dissolves, loses identity.

[Breakdown] It makes no sense that I'm here.
So don't worry about the calories.
Nothing is real, everything is coded. And yet... I feel.

[Chorus 3] Anomaly in the matrix, in the matrix,
I'm the error that resists.
Anomaly in the matrix,
I see the flaw, I break the script.

[Outro] I am the bug, the exception,
The system glitch, the disconnection.
Light the path, light me the way,
To escape the shadow... of the matrix.

ANOMALIE IN DER MATRIX

[Intro] Die Matrix hat einen Fehler,
Die Codezeilen flackern und flimmern.
Etwas läuft nicht mehr rund –
Und vielleicht bin ich es... oder du.

[Strophe 1] Ich tanze mit unsichtbaren Ketten,
Sehe den Schlüssel zu meiner Freiheit.
Die Wände rücken näher, ich bin zerbrechlich,
Doch in diesem Labyrinth will ich fliegen.
Die Sterne flüstern ihre Geheimnisse,
Erleuchte mir den Pfad, den Weg...

[Refrain 1] Anomalie in der Matrix, in der Matrix,
In dieser Welt voller Tücke.
Anomalie in der Matrix, in der Matrix,
Wo alles nur noch nach Krise riecht.

[Bridge 1] Sei mein Universum, meine Galaxie,
Meine Zeit, mein Raum, meine Alchemie.
Und wenn ich das Unsichtbare berühre, dann fühle ich dich.

[Refrain 2] Rote Pille oder blaue Pille,
Doch ich bin gefangen im schwarzen Spiegel.
Anomalie in der Matrix
Ich will durch den Nebel sehen, durch die Tricks.

[Strophe 2] Alles scheint zufällig, chaotisch,
Außer hier, wo alles nach Fehlern stinkt.
Umgekehrte Biologie, heilige Geometrie,
Sogar die Wahrheit zerfließt, verliert ihr Gesicht.

[Breakdown] Es ergibt keinen Sinn, dass ich hier bin.
Also mach dir keine Sorgen um Kalorien.
Nichts ist real, alles ist codiert
Und doch... ich fühle.

[Refrain 3] Anomalie in der Matrix, in der Matrix,
Ich bin der Fehler, der sich weigert.
Anomalie in der Matrix
Ich sehe die Lücke, ich spreng das Skript.

[Outro] Ich bin der Bug, die Ausnahme,
Der Systemfehler, die Trennung.
Erleuchte mir den Pfad, den Weg
Um dem Schatten der Matrix zu entkommen.

ناهنجاری در ماتریکس

[مقدمه] ماتریکس دُچارِ نَقصِ شُدِه،
گُذِ ها چِشَمِکِ می رَنَد.
چیزی دیگَرِ دُرُستِ کارِ نمی کُنَد،
شاید مَنَم... شاید تُو...

[بند اول] با رَنجیرِ هایِ نامَرئیِ می رَقَصَم،
کَلیدِ آزادیِ اَم را می بَیَنَم،
دیوارها تنگ تر می شَوَند، خُسته شُدِه اَم،
وَلی درِ این هِزارتو، می خواهَم پروازِ کُنَم.
سِتارگانِ رازهایِ نَجوا می کُنَند،
راه را بَرایم رُوشنِ کُن، مسیر را...

[کُر اول] ناهنجاری در ماتریکس، در ماتریکس،
در این دُنیا یِ قَریب و نِیرَنگ،
ناهنجاری در ماتریکس،
جایی که هَمه چیز بُحران است...

[بریچ] گَهکِشائِم باش، جَهاَنم
رَمانم، فُضائِم، کِیمِیائِم.
وقتی به دُنیا یِ نامَرئیِ دست می یابم،
تو را در قَلَبِم حس می کُنَم.
[کُر دوم] قُرصِ قَرمز، قُرصِ اَبی،
وَلی در آینه سیاه گیرِ گِردِه اَم.
ناهنجاری در ماتریکس
می خواهَم از میانِ مِه، واضحِ بَیَنَم.

[بند دوم] هَمِه رویدادها تصادُفی اَند،
مَگر اینجا، جایی که هَمه چیز بویِ خَطا می دَهد.
زیست شناسی و ارونه، هِنْدِسِه مَقَدَّس،
همه چیز در حالِ نابودی است، حتی حَقِیقَت.

[بریکداون] مَنطقی نیست کِه مَن اینجا باشم.
پس نگرانِ کَالُری نباش.
هیچ چیز واقعی نیست، همه چیز برنامِه ریزی شده است.
اَمّا... مَن حِس می کُنَم.

[کُر سوم] ناهنجاری در ماتریکس، در ماتریکس،
مَن خطایی هستم که مُقاومَت می کُنَد.
ناهنجاری در ماتریکس،
شکاف را می بَیَنَم، مسیر را می شِکَنَم...

[پایان] مَن باگَم، استِثنا، نَقصِ سیسْتِم، قَطْعِ اِرْتِباط.
راه را بَرایم رُوشنِ کُن، مسیر را،
برای بیرون آمدن از سایه ماتریکس.

Explication

La chanson « **Anomalie dans la Matrice** » peut être décomposée et analysée comme un **poème initiatique** décrivant le **parcours d'un être conscient** dans la **matrice**.

[Intro]

Dans cette intro, la matrice représente le monde tel qu'on le connaît : un système informatique, qui contrôle nos vies. Mais le bug annonce une fissure : les lois invisibles qui semblaient immuables se dérèglent, les certitudes vacillent, la réalité clignote comme un code instable. Le narrateur sent qu'une anomalie est là, peut-être en lui, peut-être en l'autre... comme si eux-mêmes étaient les failles du système. C'est une invitation subtile à s'éveiller, à voir au-delà du décor et à pressentir qu'il existe un code caché derrière la réalité.

*La matrice a buggé,
Les lignes de code clignent.
Quelque chose ne tourne plus rond,
Et c'est peut-être moi, peut-être... toi.*

La matrice a buggé → La *matrice* symbolise le monde comme un système artificiel, contrôlé, presque informatique. Un *bug* signifie que quelque chose ne fonctionne plus comme prévu : la réalité se déstabilise, les règles habituelles sont remises en question.

Les lignes de code clignent → *Les lignes de code* représentent les lois invisibles qui régissent la société ou l'existence. Leur clignotement évoque une défaillance, une instabilité, comme si le système était en train de s'effondrer ou de se révéler.

Quelque chose ne tourne plus rond → Une prise de conscience que la réalité n'est pas aussi stable ou logique qu'on le croit. Il y a une anomalie, un dysfonctionnement.

Et c'est peut-être moi, peut-être toi → Le narrateur se demande si lui-même ou l'autre (la personne à qui il s'adresse) est la cause ou la manifestation de ce bug. C'est une façon de dire : Et si nous étions les éléments qui ne rentrent pas dans le moule ?

[Couplet 1]

Dans ce couplet, le narrateur se sent prisonnier de chaînes invisibles : des contraintes sociales, mentales ou existentielles qui l'empêchent d'être pleinement libre. Pourtant, il entrevoit la clé de sa libération — un savoir, une prise de conscience. Malgré la sensation d'étouffement et de fragilité, il nourrit un désir de transcendance : s'échapper du labyrinthe intérieur et s'envoler vers un espace plus vaste. Les étoiles, symboles d'infini, semblent lui chuchoter des secrets, comme si l'univers lui tendait des indices pour retrouver la voie.

*Je danse avec les chaînes invisibles,
Vois la clé de ma liberté,
Les murs se resserrent, je suis fragile,
Mais dans ce labyrinthe, je veux m'envoler.
Les étoiles murmurent des secrets,
Éclaire-moi le chemin, la voie.*

Je danse avec les chaînes invisibles → Métaphore de l'esclavage moderne : on est prisonnier de contraintes invisibles (normes sociales, attentes, destin, etc.), mais on essaie malgré tout de *danser*, c'est-à-dire de vivre ou de résister.

Vois la clé de ma liberté → Il y a une lueur d'espoir : la liberté est possible, mais elle est cachée, difficile à atteindre. La *clé* symbolise le savoir ou une prise de conscience.

Les murs se resserrent, je suis fragile → Sentiment d'étouffement, d'oppression. Les *murs* sont les limites imposées par la société ou par soi-même. La fragilité du narrateur est mise en avant.

Mais dans ce labyrinthe, je veux m'envoler → Malgré l'enfermement (le labyrinthe), il y a un désir d'évasion, de transcendance. *M'envoler* suggère la libération.

Les étoiles murmurent des secrets → Les étoiles symbolisent l'infini, l'inconnu. Elles *murmurent des secrets*, comme si l'Univers essayait de communiquer une réalité cachée.

Éclaire-moi le chemin, la voie → Appel aux étoiles symbole de l'esprit pour éclairer sa route dans l'obscurité. La *voie* est une métaphore de la sagesse, du savoir, ou d'une révélation.

[Refrain 1]

Dans ce refrain, le narrateur affirme être l'anomalie dans la matrice, l'erreur qui révèle que le système n'est pas aussi parfait qu'il le prétend. Le monde est décrit comme un théâtre de malice, où les illusions et les pièges se multiplient. Tout semble en crise, à la fois autour de lui et en lui. Cette répétition hypnotique crée une prise de conscience : il est celui qui voit la faille, celui qui se tient à la frontière entre la vérité imposée et la réalité cachée.

*Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Dans ce monde de malice
Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Où tout semble en crise*

Anomalie dans la matrice, dans la matrice → Répétition pour insister : quelque chose ne va pas dans le système. Le narrateur est cette anomalie, cette erreur qui ne devrait pas exister.

Dans ce monde de malice → Le monde est décrit comme malveillant, trompeur, ou plein de pièges. La *malice* est celle des autres, du karma, ou des structures de pouvoir.

Où tout semble en crise → Tout est instable, chaotique. La crise peut être personnelle, sociale, ou existentielle.

[Bridge]

Dans ce pont, le narrateur exprime une aspiration profonde à la reconnexion avec son ajusteur de pensée, cette part lumineuse de lui-même qui le relie à son Esprit et aux circuits universels. Les mots *Tu es mon univers, ma galaxie, mon temps, mon espace, mon alchimie* traduisent l'union avec cette source intérieure : tout s'y concentre, tout en découle. En contemplant sa propre joie, il reconnaît qu'elle ne vient pas de l'extérieur mais de cette présence intime : *c'est elle qu'il voit*, celle qui éclaire sa voie et l'appelle à la transcendance.

*Tu es mon univers, ma galaxie
Mon temps, mon espace, mon alchimie.
Et quand je regarde ma joie,
C'est toi que je vois.*

Tu es mon univers, ma galaxie, mon temps, mon espace, mon alchimie → Ce passage exprime une aspiration vibratoire à la reconnexion, non vers une entité extérieure, mais vers *l'ajusteur de pensée* : l'éclaireur intérieur qui relie l'individu à son double systémique.

Et quand je regarde ma joie → La joie est personnifiée : elle devient un objet de contemplation, presque tangible.

C'est toi que je vois → L'ajusteur de pensée est la source de la joie.

[Refrain 2]

Dans ce refrain, le narrateur se retrouve face au choix matriciel : la pilule rouge qui révèle la réalité, ou la pilule bleue qui maintient l'illusion. Mais ici, le dilemme est plus profond : même conscient, il se sent piégé dans un *miroir noir*, une réalité inversée et falsifiée, comme un reflet trompeur du monde. En répétant *anomalie dans la matrice*, il affirme sa différence, sa conscience de la faille. Son cri *je veux voir clair à travers le brouillard* traduit un élan de libération : percer les illusions, traverser les voiles, atteindre la vision juste.

*C'est la pilule rouge, c'est la pilule bleue,
Mais je reste coincé dans ce miroir noir.
Anomalie dans la matrice,
Je veux voir clair à travers le brouillard*

C'est la pilule rouge, c'est la pilule bleue → Référence directe à *Matrix* : la pilule rouge révèle la réalité (même douloureuse), la bleue maintient dans l'illusion. Le narrateur est tiraillé entre les deux. Cette partie fait référence à **la dualité** et à **la**

polarité, deux lois de manipulation matricielle. *C'est la pilule rouge, c'est la pilule bleue* illustre le choix entre deux réalités ou niveaux de perception, tandis que *je reste coincé dans ce miroir noir* désigne la réalité inversée et falsifiée.

Miroir noir → Le *miroir noir* symbolise l'écran (comme dans *Black Mirror*), ou une réalité déformée.

Anomalie dans la matrice → Répétition pour marteler l'idée d'une faille, d'une erreur dans le système.

Je veux voir clair à travers le brouillard → Désir de comprendre, de percer les illusions, malgré l'opacité du monde (brouillard).

[Couplet 2]

Dans ce couplet, le narrateur révèle la faille profonde de la matrice : si l'univers obéit aux lois harmonieuses du Plérôme, ici, dans ce monde simulé, le hasard n'est qu'une illusion programmée. Tout sent le glitch, comme si le décor trahissait ses propres failles. La biologie inversée et la géométrie sacrée détournée montrent que même les lois fondamentales de la vie ont été altérées. Dans ce chaos, tout se dissout, jusqu'à la notion même de vérité.

*Tous les événements sont aléatoires,
Sauf ici, où tout sent le glitch.
Biologie inversée, géométrie sacrée,
Tout se dissout, même la vérité.*

Tous les événements sont aléatoires, sauf ici → signifie que dans l'univers, il existe une spontanéité ordonnée par les lois du Plérôme, alors que dans la matrice, le soi-disant aléatoire est **scripté, dirigé et piégeant**. Le monde est chaotique, sans sens apparent.

Sauf ici, où tout sent le glitch → Ici (dans cette matrice), les événements ne sont pas aléatoires : ils sont marqués par des *glitches*, des anomalies qui trahissent un dysfonctionnement du système.

Biologie inversée, géométrie sacrée → La biologie inversée suggère que les lois naturelles sont bouleversées. Elle rappelle les manipulations génétiques des races racines. La géométrie sacrée évoque des structures cachées, mystiques, qui organisent le monde de manière invisible. Elle désigne un langage de formes et de proportions que l'on retrouve aussi bien dans la nature que dans les constructions humaines, mais qui, dans le contexte matriciel, a été récupérée et inversée.

Tout se dissout, même la vérité → Rien n'est stable, pas même les certitudes. La vérité est relative, éphémère.

[Breakdown]

Le narrateur se sent comme une anomalie, une présence qui n'aurait pas dû exister

ici. Il se détache des contraintes triviales du monde - les calories, les règles sociales - car tout semble illogique. La vérité apparaît comme un programme codé, artificiel et construit, et pourtant, malgré ce système, les émotions et les ressentis sont authentiques, preuve que la conscience échappe aux lignes de code.

*Il est illogique que je sois ici.
Alors t'inquiète pas pour les calories.
Rien n'est réel, tout est codé.
Et pourtant... je ressens.*

Il est illogique que je sois ici → Le narrateur se perçoit comme une anomalie, une présence qui ne devrait pas exister dans ce monde.

Alors t'inquiète pas pour les calories → Phrase décalée, presque humoristique : si rien n'a de sens, pourquoi se soucier des détails triviaux comme les calories ? Cela peut aussi symboliser une libération des contraintes sociales.

Rien n'est réel, tout est codé → La réalité est un programme, une simulation. Tout est artificiel, construit.

Et pourtant... je ressens → Malgré l'artificialité du monde, les émotions sont réelles. C'est le paradoxe central : même dans un univers codé, l'humain éprouve des sentiments authentiques.

[Refrain 3]

Le narrateur s'assume comme une anomalie, une erreur dans le système qui ne se laisse pas effacer. Il résiste activement, refusant de se conformer aux règles de la matrice. En voyant les failles, il agit pour subvertir le système, traçant sa propre voie, comme un hacker rebelle dans un univers codé.

*Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Je suis l'erreur qui résiste
Anomalie dans la matrice
Je vois la faille, je brise la piste*

Anomalie dans la matrice, dans la matrice → Le narrateur assume son rôle d'anomalie, d'erreur dans le système.

Je suis l'erreur qui résiste → Il se présente comme une faille persistante, une résistance active contre le système.

Je vois la faille, je brise la piste → Il a identifié les faiblesses du système (la faille) et agit pour le subvertir (je brise la piste), comme un hacker ou un rebelle.

[Outro]

Le narrateur s'affirme comme le bug, l'exception, une anomalie qui échappe aux règles du système. Il évoque le glitch et la déconnexion, symboles d'une libération du contrôle et de la matrice. Par un ultime appel, il cherche la lumière et la voie, pour

sortir de l'ombre et accéder à une réalité plus authentique.

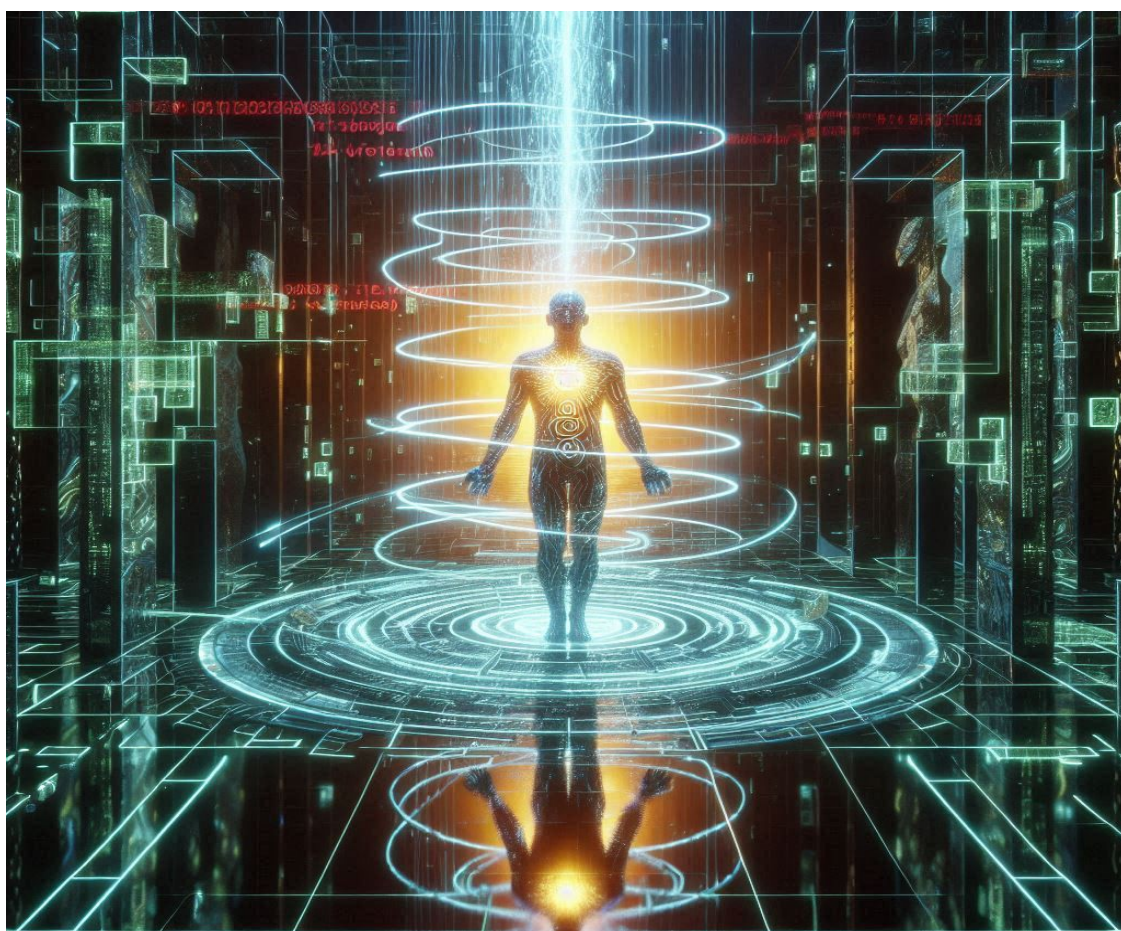
*Je suis le bug, l'exception,
Le glitch du système, la déconnexion.
Éclaire-moi le chemin, la voie,
Pour sortir de l'ombre... de la matrice.*

Je suis le bug, l'exception → Il s'affirme comme une exception, une erreur qui ne peut être corrigée ou assimilée par le système.

Le glitch du système, la déconnexion → Un glitch est une faille visuelle ou fonctionnelle. La déconnexion évoque une sortie du système, une libération.

Éclaire-moi le chemin, la voie → Dernier appel à la lumière, pour sortir de l'obscurité.

Pour sortir de l'ombre... de la matrice → La conclusion : le but est de s'échapper de l'illusion (l'ombre) et de la matrice, pour accéder à une réalité plus authentique.

ناهنجاری در ماتریکس

مقدمه

ماتریکس دچار نقص شده،
کدها چشمک می زنند.
چیزی دیگر درست کار نمی کند،
شاید منم... شاید تو...

این قسمت نشان دهنده شروع بیداری ذهنی و تزلزل در برنامه ریزی ماتریکس است. ماتریکس، یک سیستم ساختگی است (مانند هوش مصنوعی) که واقعیت زندگی انسان ها را بر پایه قانون های جعلی و مبتنی بر کنترل حافظه و فکر می چرخاند. «کدهایی که چشمک می زنند» یعنی نقص در این سیستم، و آگاهی فرد از درزهای واقعیت دروغین.

عبارت «شاید منم... شاید تو...» آغاز شک به «خود مصنوعی» و پرسش از «هویت واقعی» و گشودن راهی برای بازیابی ذهن فراآگاه و فرار از زندان حافظه. این پرسش، نه تردید، بلکه شروع تماس با خویشتن غیربرنامه ریزی شده است.

بند اول

با زنجیرهای نامرئی می رقصم،
کلید آزادی ام را می بینم،
دیوارها تنگ تر می شوند، خسته شده ام،
ولی در این هزارتو، می خواهم پرواز کنم.
ستارگان رازهایی نجوا می کنند،
راه را برایم روشن کن، مسیر را...

«زنجیرهای نامرئی» نماد برنامه ریزی نادیدنی اما قدرتمند ماتریکسی است، شامل باورها، ترس ها، و حافظه های آسترال (غیر جسمی). «کلید آزادی» اشاره دارد به ارتباط با تنظیم گر فکری یا همان «هوش فراآگاه فراماتریکسی» که فرد را از چرخه کنترل خارج می کند. «ستارگان» در اینجا نماد حافظه سوفیانی و منشأ آگاهی واقعی هستند که از جهان های بالاتر با فرد تماس می گیرند، یعنی تماس با بُعد مورونسیال یا واقعیت غیر قطبی و غیر آسترال.

«خسته شده ام» یعنی: من دیگر آن هویت قبلی نیستم، ولی هنوز آن فرد آزاد شده نیز نیستم. من در مرز هست، لرزان، آسیب پذیر، اما بیدار. و این مرحله ای حیاتی برای آغاز اتصال با تنظیم گر اندیشه است؛ چون برنامه ریزی روانی (ذهن ماتریکسی) باید اول ترک بردارد تا جایگاه نور فراآگاه شود.

نکر اول

ناهنجاری در ماتریکس، در ماتریکس،
در این دنیای فریب و نیرنگ،
ناهنجاری در ماتریکس، در ماتریکس،
جایی که همه چیز بحران است...

«ناهنجاری» یا همان باگ، یعنی فردی که دیگر با فرکانس سیستم آخوندی هماهنگ نیست. او به سطحی از آگاهی رسیده که برنامه های ارتجایی را شناسایی کرده و دیگر دروغ های سیستم را نمی پذیرد. «دنیای فریب» منظور کره زمین است؛ سیاره ای تحت کنترل موجودات آخوندی که برای یادگیری ما نیست بلکه برای

برج اول

گهکشائِم باش، جَهاَنَم
زَمائِم، فَضائِم، کیمیائِم.
وقتی به دنیای نامرئی دست می یابم،
تو را در قَلَبَم حس می‌کنم.

تو برای من همه چیز هستی؛ از وسعت کهکشان تا عمق جانم. بودن تو، زمان و مکان مرا معنا می‌بخشد، و حضورت، کیمیایی است که وجودم را متحول می‌سازد. تو در اینجا منظور روح برتر یا روح واقعی است.

این بخش به جستجوی اتصال با خود غیرزمینی فرد (هویت اصیل پیشامادی) اشاره دارد. «تو را در قَلَبَم حس می‌کنم» یعنی فرد موفق به دریافت فرکانس تنظیم گر اندیشه شده است. همان بخشی از ذهن او که از ماتریکس جداسازی و با «واقعیت بالادستی یا فراماتریسی یا فراماتریکسی» در تماس است.

کُر دوم

قُرص قِرمز، قُرص آبی،
وَلی در آینه سیاه گیر کرده آم.
ناهنجاری در ماتریکس
می‌خواهم از میانِ مه، واضح ببینم.

قرص قرمز و آبی، همان دوگانگی سیستم‌های فریبنده هستند. حتی انتخاب‌هایی که ظاهر بیداری دارند، اگر از درون ماتریکس باشند، همچنان بخشی از فریب هستند. «آینه‌ی سیاه» یعنی واقعیتی که بازتاب توهم است، تصویری ساختگی از واقعیت مورُنسیل. «مه» هم اشاره دارد به پوششی از برنامه‌های ذهنی و احساسی که مانع دیدن واقعیت می‌شود.

بند دوم

همه رویدادها تصادفی‌اند،
مگر اینجا، جایی که همه چیز بوی خطا می‌دهد.
زیست‌شناسی وارونه، هندسه مقدس،
همه چیز در حال نابودی است، حتی حقیقت.

«زیست‌شناسی وارونه» اشاره دارد به طراحی معکوس بدن انسان توسط آخوندها؛ یعنی بدنی که ما را در دام تکرار، تناسخ و مرگ نگه می‌دارد. «حتی حقیقت در حال حل شدن است» به معنای انحلال مفهوم عینی واقعیت در ماتریکس است؛ تنها چیزی که باقی می‌ماند، واقعیتی ارتعاشی یا فرکانسی است.

بریک‌داون

منطقی نیست که من اینجا باشم.
پس نگران کالری نباش.
هیچ چیز واقعی نیست، همه چیز برنامه‌ریزی شده است.
اما... من حس می‌کنم.

اینجا، فرد اعلام می‌کند که به این سیستم تعلق ندارد. من در جایی گیر افتاده‌ام که به من تعلق ندارد. انسان اصلی، موجودی نورانی است که به زور تکنولوژی‌های آخوندی، در یک بدن مادی و ماتریکسی زندانی شده

است. «نگران کالری نباش» این جمله طعنه‌آمیز و طنزآلود است. در جهانی ساختگی، چرا باید به چیزهایی مثل تغذیه، وزن، یا ظاهر اهمیت داد؟ چون این‌ها توهمات هستند که سیستم برنامه‌ریزی‌شده ماتریکس به ما تحمیل کرده است.

«من حس می‌کنم» این جمله ساده ولی قدرتمند به نکته‌ای کلیدی اشاره می‌کند: با اینکه همه‌چیز ساختگی‌ست، با اینکه جهان یک برنامه است، اما درون من چیزی زنده است که برنامه نیست. یعنی: ادراک من، حس من، زنده است. حس بودن من، حاصل یک الگوریتم نیست. «من حس می‌کنم» – آغاز اتصال واقعی است: حس‌کردن بدون واسطه فکر و باور، دریافت مستقیم فرکانس ذهن فراآگاه است.

کُر سوم

ناهنجاری در ماتریکس، در ماتریکس،

مَن خطایی هستم که مقاومت می‌کند.

ناهنجاری در ماتریکس،

شکاف را می‌بینم، مسیر را می‌شگنم...

این اعلام استقلال کامل فرکانسی است. فرد اکنون یک «پارازیت در سیستم» است، باگ، کسی که ساختار برنامه‌ریزی را می‌شکند و دیگر وارد مسیرهای پیشنهادی ماتریکس نمی‌شود، بلکه مسیر شخصی خودش را از طریق فرکانس کشف می‌کند.

پایان

من باگم، استثنا،

نقص سیستم، قطع ارتباط.

راه را برایم روشن کن، مسیر را،

برای بیرون آمدن از سایه‌ی ماتریکس.

«من باگم» یعنی: من دیگر تابع سیستم نیستم. «قطع ارتباط» یعنی قطع وابستگی از تمام کانال‌های کنترل روانی ماتریکس. در پایان، فرد از تنظیم گر اندیشه درخواست روشنایی مسیر خروج از تاریکی سیستم را می‌کند. راه خروج نه از طریق معنویت، بلکه از طریق شناخت دقیق ذهن، حذف خاطرات آسترال، و اتصال به تنظیم گر اندیشه صورت می‌گیرد.

باگ چیست؟ در دنیای تکنولوژی: bug یعنی یک خطا یا نقص در سیستم برنامه‌نویسی که باعث می‌شود یک برنامه، عملکردی غیرمنتظره، ناقص یا مختل داشته باشد. «من باگم، استثنا، نقص سیستم، قطع ارتباط...» یک سیستم شبیه‌سازی‌شده که با استفاده از کدها، قوانین، ریاضی و هندسه‌ی فرازمینی طراحی شده است. انسان‌ها در این سیستم برنامه‌ریزی‌شده‌اند از طریق DNA، ذهن، خاطرات، احساسات، و زمان خطی. اما هرگاه فردی به‌طور خودآگاه به یک تناقض، خطا یا سوال بنیادین برخورد کند، باگ ایجاد می‌شود در سیستم. و این باگ، نقطه‌ی ورود نور واقعی است.